

**ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА
ЗАКОНА ЗА КОРПОРАТИВНОТО ПОДОХОДНО ОБЛАГАНЕ**

(обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 и 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 и 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г.; доп., бр. 15 и 16 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 23 и 68 от 2013 г.; доп., бр. 91 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 100 и 109 от 2013 г.; бр. 1 и 105 от 2014 г.; доп., бр. 107 от 2014 г.; изм., бр. 12 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 22 от 2015 г.; изм., бр. 35 от 2015 г.)

§ 1. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) За годината, в която е получена заповед по чл. 189, т. 1, буква „б“, преотстъпването на съответната част от определените авансови вноски се извършва от месеца/тримесечието, следващо месеца на издаване на заповедта.“

§ 2. В чл. 171 се създава ал. 3:

„(3) Алинея 2 не се прилага за данъчно облекчение представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

§ 3. В чл. 172, ал. 3 се изменя така:

„(3) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 се преустановява и в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие“.

§ 4. В чл. 173 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думата „последващо“ се заличава.

2. Създават се ал. 4 и 5:

„(4) Правото на преотстъпване по чл. 184, във връзка с чл. 189 не възниква в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

(5) Когато неизпълнението на условията за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие възникне през периода за извършване на съответната първоначална инвестиция, преотстъпеният корпоративен данък по това облекчение се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.“

§ 5. В чл. 182, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. извършват дейност в отраслите транспорт, въгледобив, стоманодобив, енергетика, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, първично производство, преработка и предлагане на пазара на селскостопански продукти, посочени в Приложение 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз за съответната дейност, или“

2. В т. 4 думата „закриват“ се заменя със „самостоятелно или на равнище група закриват“.

§ 6. В чл. 183 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Предложението на министъра на труда и социалната политика по ал. 1 за всяка година се предоставя на Министерство на финансите в срок до 31 януари на следващата година.

(5) Заповедта по ал. 1 се издава в срок от три работни дни от получаване на предложението на министъра на труда и социалната политика.“

§ 7. В чл. 185 се създава ал. 3:

„(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.“

§ 8. Член 189 се изменя така:

„Чл. 189. Държавната помощ за регионално развитие под формата на преотстъпен данък се предоставя за проект за първоначална инвестиция, при спазване на следните условия:

1. общи условия:

а) данъчно задълженото лице подава до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции формуляр за кандидатстване за помощ за регионално развитие по образец най-късно преди започване изпълнението на проекта за първоначална инвестиция.

б) данъчно задълженото лице е получило заповед от Българската агенция за инвестиции, в която за проекта за първоначална инвестиция по буква „а“:

аа) е потвърдено, че помощта има необходимия стимулиращ ефект, отговарящ на един от сценариите, описан в точка 61 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., помощта не поражда явните отрицателни ефекти, описани в точка 121 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г., както и че са спазени всички други условия за допустимост и

бб) е вписан максимален размер и интензитет на помощта.

в) редът за издаване на заповедта по буква „б“ се определя с наредба на министъра на финансите и министъра на икономиката.

2. условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

а) сумата на преотстъпения данък (помощта) в хода на изпълнение на проекта за първоначална инвестиция не може да надвишава размера на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

б) намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция не може да доведе до надвишаване на интензитета на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква „б“;

в) максималният интензитет на помощта е 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 25 на сто, изчислен въз основа на настоящата стойност на помощта спрямо настоящата стойност на общите приемливи разходи за първоначалната инвестиция, декларирани от данъчно задълженото лице във формуляра за кандидатстване;

г) за целите на букви „а“-„в“, стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи се определят по настояща стойност към датата на предоставяне на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към датата на предоставяне на помощта;

д) размерът на помощта за големи предприятия съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ. При изчисляване на размера на помощта се прилага методът, обяснен в т. 79 и 80 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г. заедно с максималните интензитети на помощ като горна граница.

3. условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

а) държавната помощ под формата на преотстъпен корпоративен данък се използва за придобиване на материални и нематериални активи, които са част от проекта за първоначална инвестиция;

б) първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 календарни години в т.ч. годината на получаване на заповедта по т. 1, буква „б“;

в) дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период от поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на 5-годишния срок с годишните данъчни декларации;

г) поне 25 на сто от стойността на приемливите разходи за материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

д) материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица; нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

е) стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

ж) нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период от поне 5 години;

з) за активите по буква „а“ данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

аа) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

бб) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ de minimis;

вв) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

гг) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.

и) за първоначална инвестиция, свързана с диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто балансовата стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на първоначалната инвестиция;

й) стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода;

4. допълнителни условия в случаите, когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или единен инвестиционен проект:

а) в случаите, когато данъчно облекчение се предоставя за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници на равнище група, чиято обща стойност превишава левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападен регион – 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда на Закона за държавните помощи. Данъчно задълженото лице е длъжно да

предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия;

б) за целите на буква „а“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяване на Европейската комисия по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

в) когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага буква „а“, данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спасен коригираният размер на помощта за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в т. 20, буква „в“ от Насоките за регионалната помощ за периода 2014-2020 г.;

г) за целите на буква „в“ стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на предоставяне на помощта;

д) в случаите, когато се предоставя помощ за проект за първоначална инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта на това данъчно задължено лице се намалява за приемливите разходи, надвишаващи 50 милиона евро.“

§ 9. В § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4 изречение второ се изменя така:

„Не е дивидент разпределението, което при разпределящото лице е признат за данъчни цели разход или с което е намалена данъчната основа за облагане, с изключение на случаите на скрито разпределение на печалбата.“

2. Точка 29 се изменя така:

„29. „Първоначална инвестиция“ е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нов производствен обект;
2. увеличаване на капацитета на съществуващ производствен обект;
3. диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда;
4. съществена промяна в общия производствен процес на съществуващ производствен обект.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.“

3. Точка 64 се изменя така:

„64. „Юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са:

1. държавите/териториите, които не са държави членки на Европейския съюз и отговарят на две от следните условия:

а) няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила споразумение за автоматичен обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия.

б) налице е сключена и влязла в сила международна данъчна спогодба, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обменя информация;

в) дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

2. Списъкът на държавите/териториите по т. 1 се утвърждава със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

3. Държави/територии, които отговарят на условията на т. 1, но не са включени в списъка по т. 2, се смятат също за юрисдикции с преференциален данъчен режим.

4. Държави/територии, които след утвърждаване на списъка по т. 2 престанат на отговарят на условията по т. 1, не се смятат за юрисдикции с преференциален данъчен режим.“

3. Точки 73 и 74 се изменят така:

„73. „Дата на предоставяне на помощта“ за целите на чл. 188 и чл. 189б е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък, а за целите на чл. 189 е датата на заповедта по чл. 189, т. 1, буква „б“.

74. „Големи предприятия“ за целите на чл. 189б са предприятия, които не отговарят на критериите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) № 1857/2006 на Комисията, а за целите на чл. 184 във връзка с чл. 189 предприятията, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия. “

4. Създават се т. 76 – 82:

„76. „Започване изпълнението на проекта“ за целите на чл. 189 е започване на строителни работи по първоначалната инвестиция, или поемане на първия твърд ангажимент за поръчка на материални или нематериални активи или други ангажименти, които правят първоначалната инвестиция необратима, независимо от хронологичния им ред. Закупуването на земя и подготвителните дейности като получаването на разрешително и провеждането на предварителни проучвания за осъществимост не се считат за започване на изпълнението на проекта.

77. „Стоманодобив“ и „Производство на синтетични влакна“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 са тези по смисъла на приложение IV към Насоки за регионалната помощ за периода 2014 — 2020 година.

78. „Равнище група“ за целите на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, са лицата попадащи в едно от взаимоотношенията по §1, т. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

79. „Единен инвестиционен проект“ е всяка първоначална инвестиция, извършена от същото данъчно задължено лице (на равнище група) в срок от три години, считано от датата на започване на работа по друга подпомогната инвестиция в същия регион по NUTS ниво 3, определено съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели.

80. „Транспорт“ за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 е превоз на пътници със въздухоплавателни апарати, морски, сухопътен, железопътен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища или услугите по товарен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение.

81. „Летища“ за целите на т. 28, са тези съгласно Насоки на Общността за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и на член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор (ОВ С 350, 10.12.1994 г., стр. 5) и Насоки на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпаниите, опериращи на регионални летища (ОВ С 312, 9.12.2005 г., стр. 1), както са изменени или заменени.

82. „Производствен обект за целите на т. 29 е определено място, посредством което данъчно задължено лице извършва производствена дейност, като например: ателие; завод; работилница (фабрика) или всеки друг обект, чрез който се извършва производствена дейност.“

§ 10. В § 2 от допълнителните разпоредби думите „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.“ се заменят с „ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.; изменена с Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 219/40 от 25 юли 2014 г.) и с Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 година за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 21/1 от 28 януари 2015 г.)“.

§ 11. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 100 от 2013 г., изм., бр. 105 от 2014 г. и бр. 22 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 14 изречение второ се заличава.

2. Параграфи 15 и 16 се изменят така:

„§ 15. Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г. на Европейската комисия. При условие че Европейската комисия постанови положително решение до 31 декември 2015 г., корпоративният данък за 2015 г. се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г. и е налице одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 година не се допуска. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§16. Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 във връзка с чл. 189 се прилага до 31 декември 2020 г., в т.ч. за корпоративния данък за 2020 г.“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 12. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп.; бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 и 99 от 2009 г., бр. 16 от 2010 г.; доп., бр. 49 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 и 31 от 2011 г.; доп., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г.; бр. 99 от 2011 г.; бр.40, 81 и 94 от 2012 г.; бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г.; бр. 1 от 2014 г.;бр. 53, 98 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г.; доп., бр. 107 от 2014 г.; изм., бр. 12 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 22 от 2015 г.; доп., бр. 61 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 13, ал. 1 се създава т. 28:

„28. Средствата, получени по програма „Еразъм +“ на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта.“

2. Член 30 се изменя така:

„Чл. 30. Годишната данъчна основа се определя като облагаемият доход по чл. 29, придобит през данъчната година, се намалява с:

1. вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка, а ако лицето не е самоосигуряващо се - с удържаните задължителни осигурителни вноски, които са за негова сметка, по реда на Кодекса за социално осигуряване и Закона за здравното осигуряване;

2. внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице; както и с

3. вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 29 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

3. Член 34 се изменя така:

„Чл. 34. Годишната данъчна основа за доходи от прехвърляне на права или имущество се определя като облагаемият доход по чл. 33, придобит през данъчната година, се намалява с вноските, които лицето е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване, когато облагаемият доход по чл. 33 се включва при годишното изравняване на осигурителния доход.“

4. В чл. 38, ал. 9 след думите „по реда на чл. 19“ се добавя „или чл. 24, ал. 2, т. 12“

5. В чл. 42, ал. 4 се изменя така:

„(4) Размерът на дължимия данък се определя, като месечната данъчна основа по ал. 3 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто или 1 на сто за доходите, придобити като морско лице - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

6. В чл. 43 :

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Размерът на дължимия данък се изчислява, като разликата по ал. 1 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в приход на държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в приход на общинския бюджет.“

б) алинея 8 се изменя така:

„(8) Лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, както и физическите лица в случаите по чл. 29а правят авансови вноски при условията и по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане при данъчна ставка:

1. 15 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася общинския бюджет.“

7. В чл. 44, ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) Размерът на дължимия данък се определя, като разликата по ал. 1 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(4) Когато платецът на дохода от наем или друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество е предприятие или самоосигуряващо се лице, размерът на данъка се определя и данъкът се удържа от платеща на дохода при изплащането му. В тези случаи размерът на дължимия авансов данък се определя, като облагаемият доход по чл. 31 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

8. Създава се чл. 44а:

„Авансов данък за доходи от други източници по чл. 35

Чл. 44 а. (1) Паричните доходи по чл. 35 се облагат авансово с данък, когато платещът на дохода е предприятие или самоосигуряващо се лице. Размерът на данъка се изчислява като облагаемият доход по чл. 35 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Данъкът по ал. 1 се определя и удържа от платеща на дохода при изплащането му.

(3) Когато получател на дохода по чл. 35 е лице с 50 и над 50 на сто намалена работоспособност данък по ал. 1 се дължи след като облагаемият доход на лицето от всички източници на доход, придобит от началото на данъчната година и подлежащ на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа, намален с удържаните или внесените за сметка на лицето задължителни осигурителни вноски, превиши 7920 лв. В тези случаи лицето, придобиващо дохода, удостоверява степента на намалена работоспособност с валидно към датата/датите на изплащане на дохода експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК, копие от което се представя еднократно пред платеща на дохода, когато той е задължен да удържа и да внася данъка.

(4) Данъкът по ал. 1 се внася в сроковете и по реда на чл. 65 и 66.“

9. В чл. 45, ал. 7 след думите „изплатените доходи“ се добавя „и удържания данък“.

10. В чл. 46, ал. 1, 2, 3 и 4 се изменят така:

„(1) Ставката на данъка за доходите по чл. 37 и чл. 38, ал. 5, 8, 10, 11 и 12 е:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 8 в случаите на получаване на суми след изтичане срока на договора за застраховка "Живот", който е 15 или повече години е:

1. 7 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(3) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 1 е:

1. 5 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(4) Ставката на данъка за доходите по чл. 38, ал. 13 е:

1. 8 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.“

11. В чл. 48:

а) Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка:

1. 10 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и

2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася в общинския бюджет.

(2) Размерът на данъка върху годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец, както и за доходите от стопанска дейност по чл. 29а се определя, като годишната данъчна основа по чл. 28, ал. 2 се умножи по данъчна ставка:

1. 15 на сто - за данък, който се внася в държавния бюджет; и
 2. от 0 до 2 на сто – за данък, който се внася общинския бюджет.“
- б) създават се ал. 9 и 10:

„(9) Конкретният размер на ставката за данъка, който се внася в общинските бюджети, се определя от общинските съвети с решение най-късно до 31 октомври на предходната година в границите, фиксирани от закона, в зависимост от постоянния адрес на физическото лице на територията на страната, а за лицата, които нямат постоянен адрес – от общинския съвет на Столична община. Ако съответният общински съвет не е определил размера на ставката в този срок, се прилага нулева ставка.

(10) Председателите на общинските съвети уведомяват министъра на финансите или упълномощени от него длъжностни лица за приетите от тях решения по ал. 9 в седемдневен срок от приемането на решението.“

12. В чл. 49, ал. 7 думата „републиканския“ се заменя с „държавния и общинския“.

13. В чл. 65:

- а) в ал. 12 думите „по чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „по чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.
- б) в ал. 13 думите „по чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4“ се заменят с „по чл. 43, ал. 4, чл. 44, ал. 4 и чл. 44а, ал. 1“.

14. В чл. 66, ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъците по чл. 65 се внасят, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация на платеща на дохода;
2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на лицето, придобило дохода, към 31 декември на предходната година, а когато физическото лице няма постоянен адрес в страната - по сметка на Столична община.“

15. В чл. 68, ал. 1, 2 и 3 се изменят така:

„(1) Данъците по чл. 43, 44, 46 и 48 се внасят, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец;
2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец, към 31 декември на предходната година.

(2) Данъкът по ал. 1 на чуждестранно лице, получило доходи чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, се внася, както следва:

1. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет - по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по постоянния адрес на пълномощника;

2. данъкът, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет - по сметка на общината по постоянния адрес на пълномощника.

(3) Когато не може да се установи мястото за внасяне на данъка по реда на ал. 1 и 2, данъкът се внася по:

1. сметка на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София-град – за данъка, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в държавния бюджет; и

2. по сметка на Столична община – за данъка, който съгласно разпоредбите на този закон се внася в общинския бюджет.“

16. В чл. 72 думата „републиканския“ се заменя с „държавния“

17. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 27 се изменя:

„27. „Работодател“ е:

а) всяко местно лице, чуждестранно лице, извършващо дейност чрез място на стопанска дейност или определена база на територията на страната, както и търговско представителство по Закона за насърчаване на инвестициите, което наема физически лица по трудови правоотношения или е страна по договор за предоставяне на персонал от чуждестранно лице;

б) дипломатическо представителство на друга държава, което е избрало да определя, удържа и внася данък за доходи от правоотношения по т. 26, сключени с местни физически лица, във връзка с извършваните от него функции в Република България. Изборът се упражнява, като в срок до 31 декември на предходната година представителството уведоми компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, че желае да удържа и внася данък по реда на този закон за местния персонал. Изборът се прилага за неопределен брой данъчни години, без прекъсване и може да се прекратява, ако в срок до 30 ноември на предходната година дипломатическото представителство писмено уведоми за това компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.“

§ 13. Дипломатическите представителства могат да упражнят правото на избор по § 1, т. 27, буква „б“ от допълнителните разпоредби за 2016 г. включително, като уведомят компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите, в срок до 31 януари 2016 г.“

§ 14. За 2016 г. срокът по чл. 48 ал. 9 е до 31 януари 2016 г. Дължимият данък за общинския бюджет за доходи, придобити от 1 януари 2016 г. до 31 март 2016 г., се определя и внася, както следва:

1. за доходите от трудови правоотношения по реда на чл. 49 от работодателя по основното трудово правоотношение към 31 декември 2016 г.;

2. от лицето, придобило дохода, ако към 31 декември 2016 г. лицето няма работодател или е придобило други доходи, за които се дължи такъв данък – в срок до 30 април 2017 г.

§ 15. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71 от 1998 г.; изм., бр. 83 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 105 и 153 от 1998 г.; изм., бр. 103 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г.; изм., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп.,

бр. 45, 56 и 119 от 2002 г.; изм., бр. 84 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2003 г., бр. 6 от 2004 г.; доп., бр. 18 от 2004 г.; изм., бр. 36 от 2004 г.; доп., бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2004 г., бр. 87 от 2005 г.; изм., бр. 94 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 100, 103 и 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 36 и 105 от 2006 г.; изм., бр. 55 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г.; изм., бр. 70 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 19 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г.; доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 28 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 35 от 2011 г.; доп., бр. 39 от 2011 г.; Решение № 5 от 2012 г. на Конституционния съд на РБ - ДВ, бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53 от 2012 г.; доп., бр. 54 и 102 от 2012 г.; изм., бр. 24 и 30 от 2013 г.; доп., бр. 61 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г.; изм., бр. 14 и 35 от 2015 г.; доп., бр. 37 от 222015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания - урбанизираните територии. Облагат се с данък и поземлените имоти и земеделски земи извън строителните граници на населените места, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.“

б) алинея 3 се изменя така:

„(3) Не се облагат с данък земеделските земи извън строителните граници - урбанизираните територии, които имат характера на такива и са регистрирани по смисъла на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, както и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.“

2. В чл. 24 се създава ал. 7:

„(7) Освобождаването от данък по ал. 1, т. 18 и т. 19 не се прилага в случаите, в които сградата е получила сертификат с клас на енергопотребление в резултат на предприети мерки за енергийна ефективност, финансирани с публични средства“.

3. В чл. 28:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) За недвижимите имоти, придобити през текущата година, данъкът се заплаща в сроковете по ал. 1, а в случаите, в които придобиването е след изтичане на сроковете по ал. 1, данъкът се заплаща в двумесечен срок от датата на придобиването на имота.“

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

4. В чл. 55, ал. 8 се изменя така:

„(8) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за:

1. специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове и други специални автомобили, без тролейбусите - в размер от 50 до 250 лв.;

2. специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари, както следва:

а) с две оси и товароподемност от 18 до 40 тона - в размер от 50 до 150 лв.;

б) с три оси и товароподемност от 24 до 40 тона – в размер от 100 до 250 лв.“

5. В чл. 71а:

а) досегашният текст става ал. 1 и се изменя така:

„(1) Не се събира такса за битови отпадъци за услугите, предоставени на молитвени домове, храмове и манастири, в които се извършва богослужебна дейност от законно

регистрираните вероизповедания в страната, заедно с поземлените имоти, върху които са построени.“

б) създава се ал. 2:

„(2) Освобождаването по ал. 1 е при условие, че имотите не се ползват със стопанска цел, несвързана с пряката им богослужебна дейност.“

б. Създава се чл. 129:

„Чл. 129. (1) За неизпълнение на задълженията по чл. 5а, ал. 1 и ал. 2 кметът на общината се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 2000 до 10000 лв. Повторно е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение.

(3) Актовете за установяване на нарушенията по ал. 1 и 2 се съставят от оправомощени от министъра на финансите длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от министъра на финансите.

(4) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.“

§ 16. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; доп., бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 80 и 82 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2006 г.; изм., бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 46, 52, 53, 57 и 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 69 от 2008 г.; доп., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.; доп., бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 98 и 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г.; доп., бр. 26 от 2012 г.; изм., бр. 38 и 40 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 82 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 99 от 2012 г., бр. 52 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 от 2013 г.; изм., бр. 106 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г., Решение № 2 от 2014 г. на Конституционния съд на Република България от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 18 от 2014 г.; доп., бр. 40 от 2014 г.; изм., бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2014 г., бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 14, 60 и 61 от 2015 г.) в чл. 107 се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието накрая се добавя „и регистри“.

2. В ал. 1 след думата „декларация“ се добавя „или въз основа на данните от регистъра по чл. 54, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси“.

3. В ал. 3 след думите „не е подадена декларация“ се поставя запетая и се добавя „или в закон не е установено задължение за подаване на декларация“.

§ 17. В преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДВ, бр. 98 от 2013 г.; доп., бр. 104 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г.) в § 9 думите "31 декември 2015 г." се заменят с "31 декември 2018 г."

§ 18. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на Република България от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 и 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 и 94 от 2012 г.; изм., бр. 103 от 2012 г.; изм. и

доп., бр. 23 от 2013 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 98 и 101 от 2013 г.; изм., бр. 104 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 105 и 107 от 2014 г.; доп., бр. 41 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 20:

а) в ал.1 се създава т. 3:

„3. стоките се изпращат или транспортират от или за сметка на доставчика от територията на страната.“

б) в ал. 2 се създава т.3:

„3. транспортът приключва на територията на страната.“

2. В чл. 25:

а) в ал. 3 се създава т. 7:

„ 7. последния ден от месеца, през който е предоставена услугата по чл. 9, ал. 3, т. 1 и т. 2;

б) в ал. 5, изречение първо след думите „при доставки с“ се добавят думите „периодично или“.

3. В чл. 27 се създават ал. 6 и 7:

„(6) При определяне на сумата на направените преки разходи по ал. 2, изречение първо се взема предвид само данъчната основа на използваните стоки или услуги, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит. Когато използваните стоки или услуги са или биха били дълготрайни активи по смисъла на Закона за корпоративно подоходно облагане, при определяне на сумата на направените преки разходи се взема предвид равна на изхаването им част от данъчната основа (амортизация), върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, изчислена за всеки данъчен период по линейния метод за период от 5 години от придобиването на стоката или услугата, съответно за период от 20 години от придобиването на недвижимата вещ.

(7) Когато стоките или услугите се използват едновременно за извършване на независима икономическа дейност и за личните нужди на данъчно задължено лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице, при определяне на преките разходи по ал. 6 данъчната основа, върху която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, се разпределя пропорционално на степента на използване на съответната стока или услуга за извършената доставка по предоставяне на услуга за лични нужди, на собственика, на работниците и служителите, или за цели, различни от независимата икономическа дейност.“

4. В чл. 39 се създава т. 8:

„8. предоставянето на медицинска помощ от лице, упражняващо медицинска професия съгласно Закона за здравето.“

5. В глава четвърта се създава чл. 50а:

„Доставка на стока или услуга за лични нужди

Чл. 50а. Тази глава не се прилага при доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.“

5. В чл. 73, ал. 2 думата „с точност“ се заличава.

6. В чл. 79 се създава ал. 12:

„(12) При доставка на стока по чл. 6, ал. 3, т. 1 и 2 или на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 и 2, когато стоката или услугата се използва за лични нужди на собственика, на свързаните с него

лица, на работниците и служителите или на трети лица, не е налице основание за прилагане на чл. 79.”

7. В чл. 114, ал. 2 се отменя.

8. В чл. 118, ал. 7 се отменя.

9. В глава дванадесета се създава чл. 120а:

„Задължение за подаване на декларация при използване на стока или услуга за лични нужди

Чл. 120а. (1) Когато регистрирано лице възнамерява да използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, стока или услуга с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, лицето е длъжно преди да започне използването за лични нужди да подаде декларация за методиката за разпределение по разумен метод на направените преки разходи съгласно чл. 27, ал. 7.

(2) Декларацията за избраната методика за разпределение на преките разходи се подава по електронен път в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по образец, утвърден със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

(3) Регистрираното лице може да представи нова декларация за изменение на избраната методика за разпределение на преките разходи, за която вече е подадена декларация, след изтичането на 6 месеца, считано от месеца, следващ месеца на подаване на предходната декларация.“

10. В чл. 156, ал. 3, т. 2 след думите „в евро“ се добавя „или лева в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България“.

11. В чл. 159е се създава ал. 5:

„(5) Надвнесен данък от лице, регистрирано на основание чл. 154 или за прилагане на режим в Съюза или режим извън Съюза в друга държава членка, се възстановява по банкова сметка, различна от сметка в българска банка или клон на чуждестранна банка в Република България, а всички банкови такси във връзка с възстановяването на данъка, както и с обмяната на валутата, се приспадат от установения данък за възстановяване.“

12. Създава се чл. 176в:

“Използване на стока или услуга за лични нужди

Чл. 176в (1) Когато регистрирано лице използва и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, стока или услуга с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, и не е изпълнило задълженията си по чл. 120а, се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди.

(2) Ако регистрираното лице не начислява данък в съответствие с избраната от него методика по чл. 120а се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 регистрираното лице дължи данък от датата на придобиването на стоката или получаването на услугата.

(4) Не се смята за използване за лични нужди, на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, използването на стоката или услугата наложено/предизвикано от крайна нужда или непреодолима сила.“

13. В чл. 180 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка в срок до шест месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 5 на сто от данъка, но не по-малко от 200 лв.

б) създава се нова ал. 4:

„(4) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е начислило данъка след срока по ал. 3, но не по-късно от осемнадесет месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв.

в) досегашната ал. 4 става ал. 5 и се изменя така:

„(5) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата или имуществената санкция е в двоен размер на неначисления данък, но не по-малко от 2000 лв., а в случаите по ал. 3 - от 400 лв., а по ал. 4 - от 800 лв.”

14. Член 182 се изменя така:

„Чл. 182. (1) Извън случаите по чл. 180 регистрирано лице, което не издаде данъчен документ или не отрази издадения или получения данъчен документ в отчетните регистри за съответния данъчен период, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 200 до 500 лв.

(2) При нарушение по ал. 1, когато регистрираното лице е издало или отразило издадения или получен данъчен документ в отчетните регистри в срок до шест месеца от края на месеца, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция е в размер на 200 лв.”

15. В §1 от допълнителните разпоредби т. 68 се отменя.

16. В § 32 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 105 от 2014 г.), в основния текст думата „лицето“ се заменя с “лице, регистрирано за прилагане на режим в Съюза“.

§ 19. (1) Когато използването на стока или услуга, с данъчна основа при придобиването над 700 лева, за която е приспаднал изцяло или частично данъчен кредит, и за лични нужди на собственика, на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица, е започнало преди влизането в сила на този закон, лицето прилага чл. 120а, ал. 1 като подава декларацията за избраната методика за разпределение на преките разходи в срок до 29 февруари 2016 г., включително.

(2) Когато регистрираното лице не изпълни задължението си по ал. 1 се смята, че стоката или услугата е използвана и се използва само и единствено за лични нужди на лицето или на свързаните с него лица, на работниците и служителите или на трети лица.

§ 20. В шестмесечен срок от влизането в сила на закона лицата, ползващи режима по чл. 118, ал. 7 от Закона за данък върху добавената стойност, привеждат дейността си в съответствие с изискванията на чл. 118 от същия закон.

§ 21. В Закона за ограничаване на плащанията в брой (обн., ДВ, бр. 16 от 2011 г.; изм., бр. 109 от 2013 г.; доп., бр. 98 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 107 от 2014 г.) в чл. 3 навсякъде числото „15 000“ се заменя с „5 000“.

§ 22. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г.

